

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212213235
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212213235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený splnomocnencom: ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. J. XXX/X, B. S., o zaplatenie 1.285,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 11C/147/2012 - 27 zo dňa 9. novembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.285,08 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 75,93 eur, úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 1.285,08 eur od 10.08.2012 do zaplatenia, náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 77,- eur a právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia vo výške 255,50 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil použitím ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/ zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, a to najmä oboznámením sa s obsahom úverovej zmluvy a prehľadu o splácaní úveru, že odporca z poskytnutého úveru nezaplatil navrhovateľovi sumu 1.285,08 eur. Súd prvého stupňa uzatvoril, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Prejavy vôle jej účastníkov sú transparentné, zmluva je platná. Súdu neostálo ako uzavrieť, že nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.285,08 eur je opodstatnený a preto mu vyhovel. Vo veci mal plný úspech navrhovateľ a preto mu súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 77,- eur, právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia vo výške 255,50 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa v celom rozsahu a to z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku. Uviedla, že je nesporné, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 13.07.2007 uzavretá Úverová zmluva č. 3707089209 s označením telefónna pôžička, ktorá je spracovaná ako predtlačená tzv. typová zmluva. V zmysle tejto zmluvy poskytol odporkyňa úver vo výške 45 tis. Sk/1.493,72 eur, ktorý sa zaviazala odporkyňa splácať 72 mesačnými splátkami po 1.399 Sk s tým, že RPMN predstavovalo výšku 36,50%. Predmetný zmluvný vzťah je potrebné vyhodnotiť ako spotrebiteľský vzťah v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá skutočnosť vyplýva aj zo Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa názoru odporkyne mal prvostupňový súd po konštatovaní, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v prvom rade vyhodnotiť výšku zmluvne dohodnutého úroku, ktorý predstavuje 20,37% ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá bola

zmluvne stanovená na 36,50%, ktorý úrok ako aj RPMN považuje za neprimerane vysoký, spôsobujúci značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a to v neprospech spotrebiteľa, t.j. v tomto prípade v neprospech odporkyne. Z údajov uvedených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska možno zistiť, že pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 6 rokov (72 mesiacov) predstavoval priemerný úrok poskytovaný peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy 13,42% a RPMN 14,66%, ktoré údaje sú podstatne nižšie ako tie, ktoré boli zmluvne dohodnuté. Prvostupňový súd sa však s touto skutočnosťou absolútne nevysporiadal a to aj napriek tomu, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa taktiež uviedla, že v prospech navrhovateľa ku dňu podania návrhu zaplatila sumu vo výške 1.891,73 eur ako to vyplýva zo splátkového kalendára pripojeného navrhovateľom k návrhu, ktorá suma prevyšuje poskytnutý úver vo výške 1.493,73 eur o sumu 398,- eur. Odporkyňa taktiež poukázala na nedostatok, ktorý trpí samotným odvolaním napadnutý rozsudok, keďže predmetný rozsudok je vyhotovený v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko obsahuje nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odporkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporkyne zaslal písomné vyjadrenie navrhovateľ, v ktorom uviedol, že navrhovateľ nebol v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 13.07.007 výslovne obmedzovaný právnou úpravou, pokiaľ ide o výšku úroku z úveru. Navrhovateľ nepopiera, že daná úroková miera je vyššia o necelých 7% ako úroková miera pri podobných úveroch poskytovaných bankami v tom čase, avšak vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktorá neobmedzovala navrhovateľa pri dohadovaní výšky sadzby úroku z úveru a s prihliadnutím na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku odporcu na objem poskytnutých prostriedkov na vyššie riziko, ktoré navrhovateľ na seba preberá takýmto poskytovaním úverov v porovnaní s bankami, keďže ide o klientov, ktorý od banky úver pravdepodobne nedostali, resp. nedostali tak jednoducho a rýchlo, možno nepochybne považovať danú výšku úroku z úveru za primeranú. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. decembra 2008 č. 3Co/67/2008 a preto je toho názoru, že v zmluve dohodnutá výška úroku z úveru 20,37% v čase, keď banky poskytovali úvery z úrokom 13,42% ročne, nemôže byť považovaná za v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ v závere svojho podania dal do pozornosti odvolacieho súdu tú skutočnosť, že odporkyňa na pojednávaní dňa 09.11.2012 výslovne uviedla, že pohľadávku navrhovateľa čo do dôvodu aj výšky uznáva v plnom rozsahu a s návrhom sa stotožňuje, na základe čoho navrhovateľ žiadal súd, aby vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa ust. § 153a Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 1999 sp. zn. 6 Obo 380/98, podľa ktorého, ak účastník počas konania uznal pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ podľa § 153a ods. 1 O.s.p., nemôže už toto uznanie neskôr účinne odvolať. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p.) skúmal či odvolanie je v danom prípade prípustné a dospel k záver, že odvolanie prípustné nie je.

V zmysle ust. § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 153a ods. 1 O.s.p. ak počas konania žalovaný uznáva pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ, alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Podľa § 201 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Napokon podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Z obsahu spisu vyplýva, že odporkyňa na pojednávaní dňa 9.11.2012 uznala nárok navrhovateľa, čo do základu aj výšky. Na základe uvedeného, tak zo strany súdu prvého stupňa následne došlo k vyhláseniu rozsudku pre uznanie v zmysle ust. § 153a O.s.p., aj keď v samotnom odôvodnení tohto rozhodnutia toto zákonné ustanovenie nie je uvedené. V prípade, ak počas konania odporca uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou a ak je na tomto základe rozsudok pre uznanie prípustný (§ 153a ods. 2 O.s.p.), je súd povinný rozhodnúť podľa tohto uznania (vydať konečný alebo medzitímny rozsudok pre uznanie) a to aj bez výslovného návrhu navrhovateľa. Odporca ako účastník konania už totiž nemôže toto uznanie neskôr účinne odvolať (R 10/2000). Ak však navrhovateľ požaduje rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, avšak ten nie je prípustný, súd musí rozhodnúť o tomto procesnom návrhu tak, že ho uznesením zamietne, voči ktorému rozhodnutiu je však odvolanie prípustné. Odvolanie proti rozsudku na základe uznania či vzdania sa nároku v zásade nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 202 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci sú splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia (vydanie tohto rozsudku nie je vylúčené ani povahou veci a nie je v rozpore ani s kogentnými právnymi predpismi) a taktiež napadnutý rozsudok nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe uvedeného, tak odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu v zmysle ust. § 202 ods. 1 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť. O práve na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku konania, ak konanie bolo zastavené. Odvolanie v danej veci nebolo meritórne prejednané, preto odvolací súd analogicky postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania podľa ustanovenia obsahom najbližšieho. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.